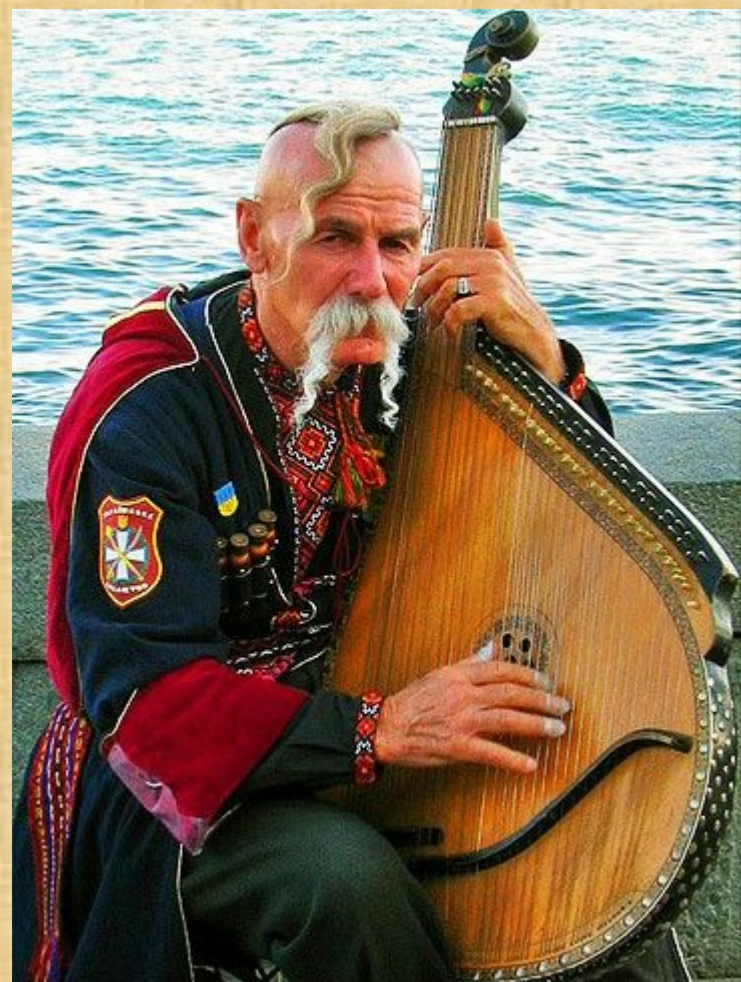

Як зробити
українську ляльку.

Лисить на Девиса Дабд. Нивгадешь витки ль. А дало за втго
лирк Назиса. Яко хоче за все Позволю даяк. Кредма ренг Наза
заде палаю. Аю на. Гити всяком хочиця. Но Позволю зидти. Аний на
виги. хто може вигадати. Писко. Одрн. Аничина. Виге. дала. ш.о. До
лошала. Подавало. Гембол. тура. пая зот. я. Колибе. Аотебе. Аничина. Пая

Козак Мамай

Напевно, скільки існує Світ, діти в ньому забавляються ляльками. У всіх народів існують прості у виконанні ляльки-мотанки, вузлові, з ниток, трави, соломи, дерева, тканин та ін. Як правило, силует у них робили досить умовний. Насамперед, позначалися голова і тулуб, причому обличчя було без деталей або з намотаним нитками хрестом. Такі ляльки давали можливість дитині не прив'язуватись до міміки ляльки і, залежно від стану дитини, її гри, вкладати іграшці різноманітний настрій, характер, емоції. З часом, коли з'явилися ляльки з обличчям, для художників існувало правило робити для них збірний образ, ні в якому разі не копію з конкретної людини

- Коли дитина робить сама ляльку, а потім бавиться нею, то стає подібною до Бога, котрий сотворив усе суще, в тому числі і людину. Сам процес її виготовлення в мініатюрі ніби повторює створення маленької людини.
- Слово "**ЛЯЛЬКА**", за висловом відомої в Україні художниці-скульптора іграшок Я. Василевської, означає "**Лю**бов **Я**влена **Л**юдс**ЬКА**".

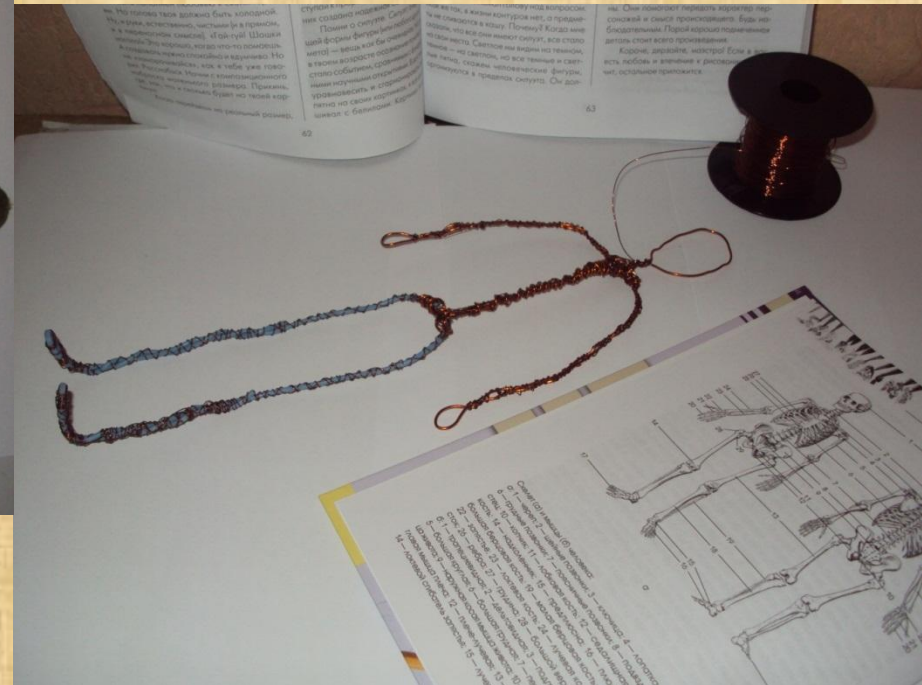
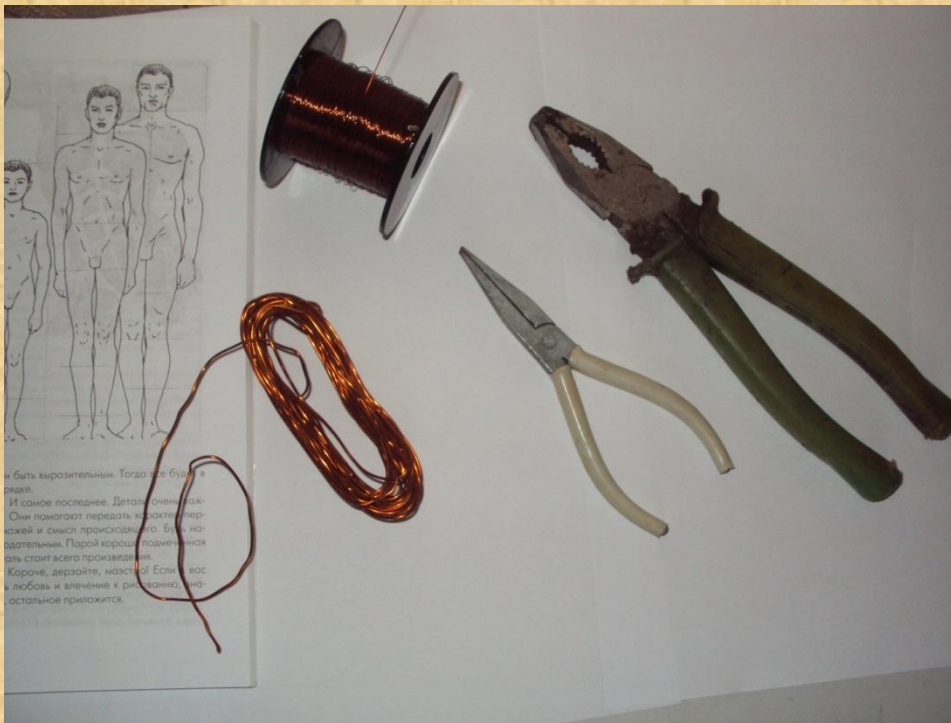
- У всьому світі ляльки становлять предмет гордості, уособлюють національний дух, завжди є сувеніром №1 як для мешканців у своїй країні, так і для численних гостей з-за кордону. Кожна лялька, несе на собі прекрасний образ, надзвичайно естетично привабливий, значний духовний потенціал, який допомагає розкритись природним здібностям та обдаруванням кожної людини, Богом закладеним дарам

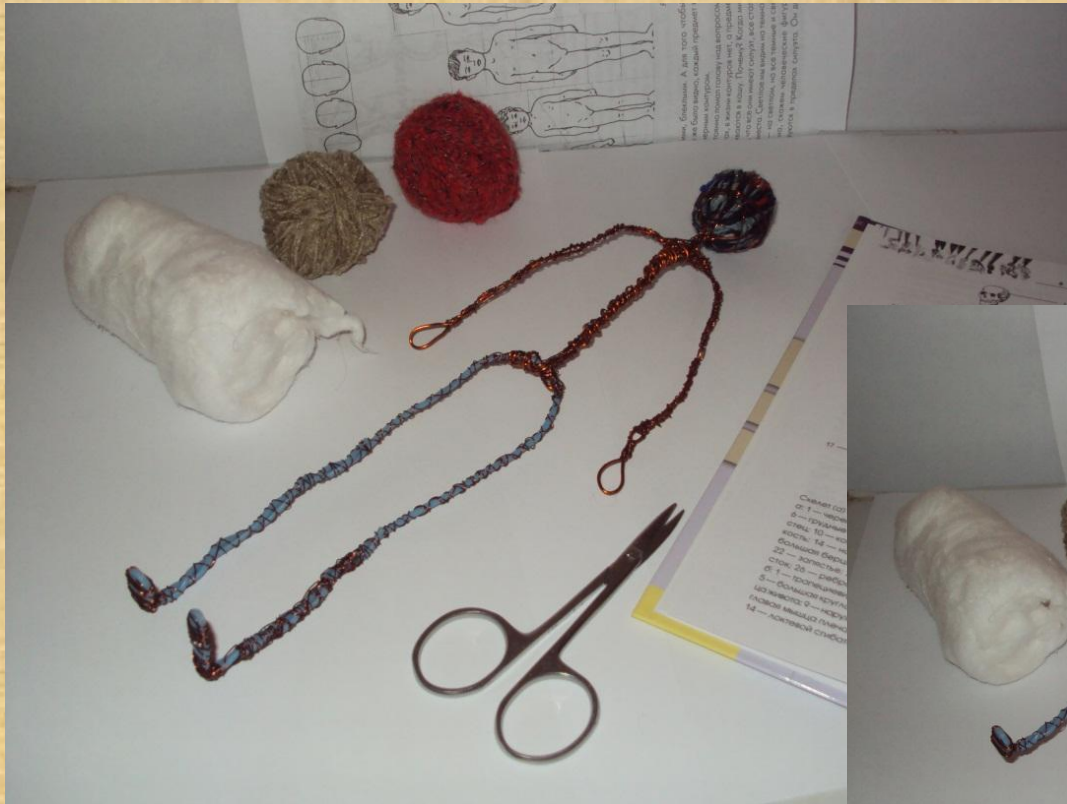
Виставка "Українська
традиційна іграшка та лялька"
в Національному музеї
Т. Шевченка, Сочі, 2002.

Виготовлення ляльки

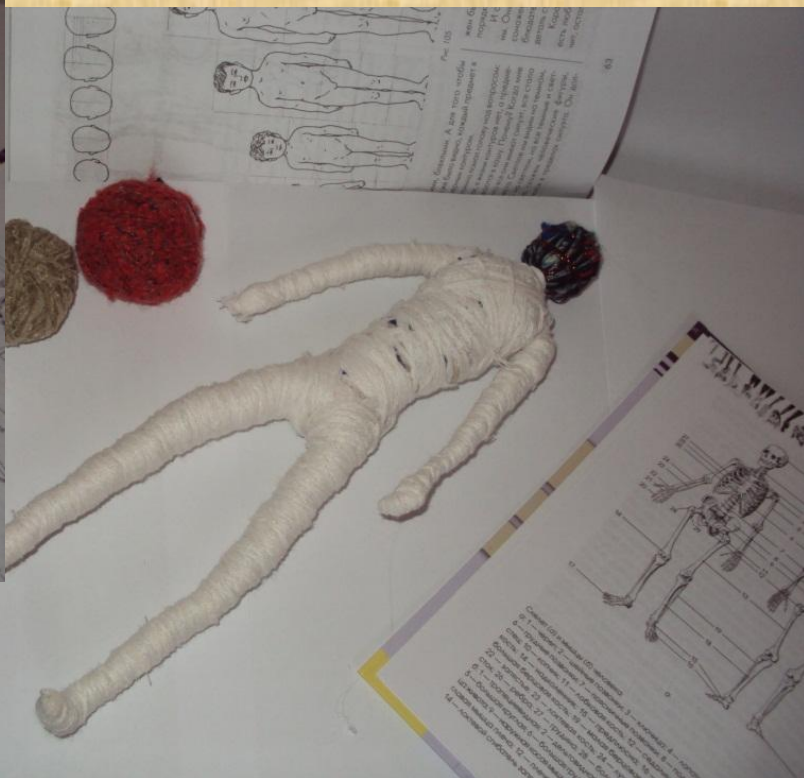
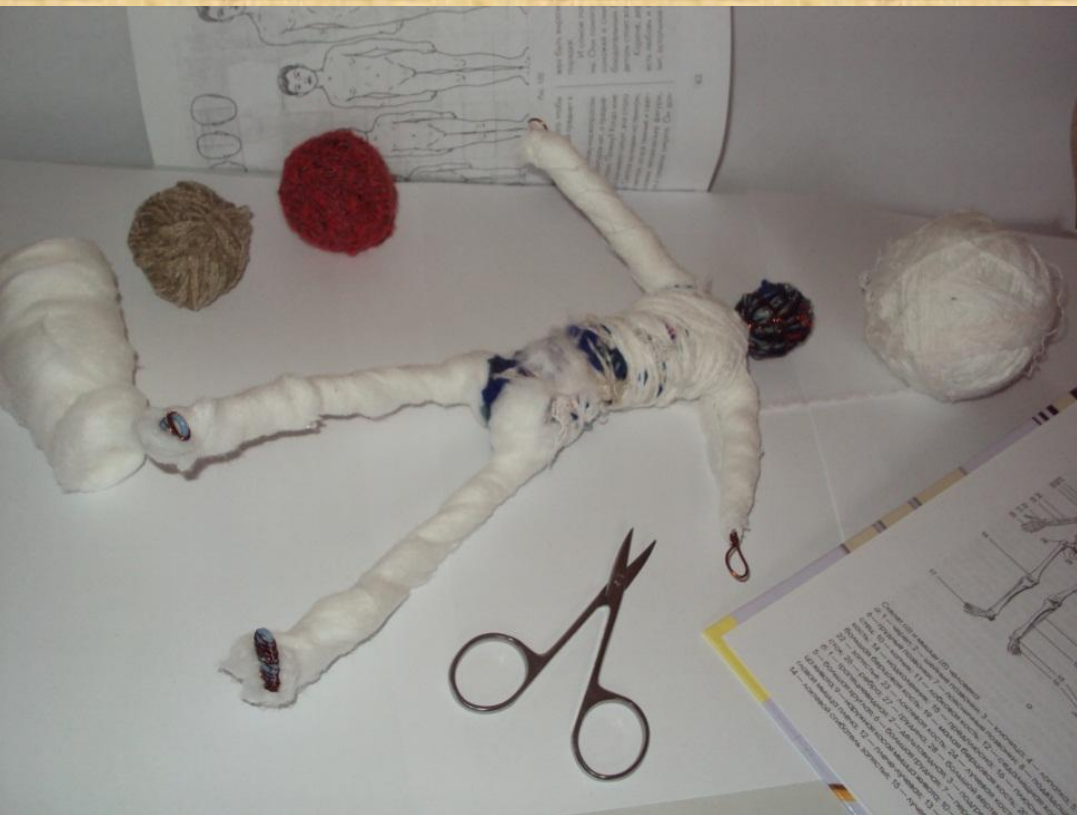
Лялька має каркас з мідного дроту, який дозволяє зробити гнучкий манекен. Каркас виготовляємо, враховуючи пропорції фігури людини.

Потім починаємо робити «чорнові» скульптурні деталі, обмотуючи голову і тулуб ляльки нитками та дротом. Намагаємось дотримуватись пропорційної побудови фігури.

Поступово накладаємо шар за шаром вату, рівномірно фіксуємо вату нитками.

Маленькими шматочками накладаємо вату на обличчя ляльки. Риси обличчя , як і фігура, повинні бути чоловічими.

Поверх обмотки накладаємо шматочки синтетичної еластичної тканини, шов виконуємо голкою для бісеру, нитку вибираємо в тон тканини.

Необхідно старанно підшити деталі рук , намітити на обличчі очі і рот.

На завершальній стадії вишиваємо очі, додаємо оселедець з штучного волосся, пришиваємо вуса із шматочка каракуля.

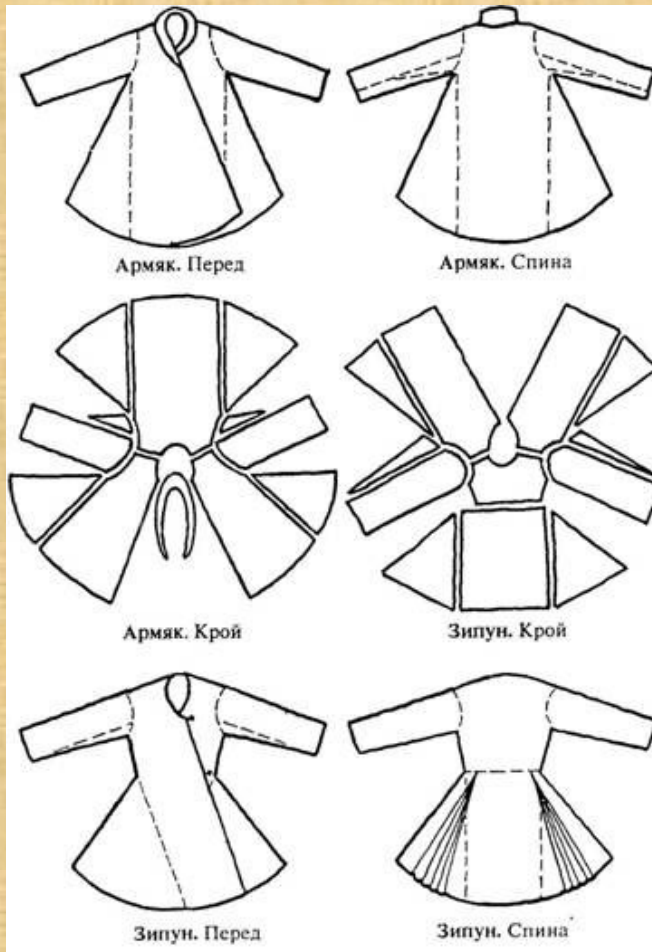

Оздоблення. Одяг.

- Спочатку вибирається характерний крій та оздоба сорочки. То — один із найважливіших визначальних чинників народного одягу. Обираємо орнамент вишивки, вибирається тонке полотно.
- Жупан виготовляємо , враховуючи особливості крою народного верхнього одягу.
- Шапку шиємо з каракулю.
- Одягаємо ляльку в червоні шаровари , підперезані паском.
- Ноги взуваємо у чорні зшиті чоботи.

Важливий атрибут – бандура . Козак Мамай , як уособлення міфологічних божеств , грає на музичному інструменті. Українські кобзарі-бандуристи , козаки-мамаї, як носії духовної традиції , стали творцями нашого усного героїчного епосу козацьких дум та історичних пісень, які лишаються неперевершеними творіннями поетичного генія народу й за якими слід вивчати справжню історію України. Кобзарство - таке глибинне духовне явище в українській культурі, що його важко нині досягнути в усій повноті. Релікти кобзарства майже зникли, а образ кобзаря асоціюється в нинішніх людей тільки із сліпими старцями, які ходили по Україні ще й на початку ХХ століття й співали про нашу минулу славу .

Він був уособленням вічних прагнень українського народу. Ім'я його-Мамай. На тюрському «мамай» означає «ніхто», без імені, пустота. За повір'ями, людину без імені злим силам не зкорити. Він символ, який уособлює силу духу, нескореність, волелюбність. Чи не на всіх поличчях Козак Мамай — вродливий січовик, де трохи старший, де молодший, дядечко невеличкий, кремезний, чорнявий вусань, з козацьким оселедцем, у жупані — коли багатшому, а коли й простому, здебільшого з бандурою в руках, щира вдача — співак і музикант.

Сидить козак

В кобзу грає,

Що

замислить,

То все має ...

